

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Viorel Vasilașco,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Vasilașco și
Fedosia Vasilașco împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, executorii judecătorești
Dumitru Manole, Roman Talmaci și Svetlana Guțu cu privire la constatarea
încălțării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,
încasarea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 28 iulie 2017, Viorel Vasilașco, Fedosia Vasilașco și avocatul Angela
Colțov au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al
Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău,
executorii judecătorești Dumitru Manole, Roman Talmaci și Svetlana Guțu
solicitând constatarea încălțării art. 6 CEDO ca urmare a neexecutării hotărârii
judecătorești definitive nr. 2-2739/2006 din 27 octombrie 2006, emisă de către
Judecătoria Centru, mun. Chișinău, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul
Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în mod solidar, a sumei de 100000 de
lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a
hotărârii judecătorești nr. 2-2739/2006 din 27 octombrie 2006, încasarea de la
bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în
beneficiul lui Viorel Vasilașco a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantii au invocat că prin hotărârea din 27 octombrie
2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost obligat Consiliului municipal
Chișinău de a-i acorda lui Viorel Vasilașco și Fedosiei Vasilașco și membrilor
familiei locuință, apartament sau casă, fiind eliberat titlul executoriu în acest sens,
care a fost prezentat spre executare silită Oficiului de Executare Centru, mun.
Chișinău. La 20 noiembrie 2006 executorul judecătoreesc Dumitru Manole a intentat
procedura de executare nr.5-614/06. Ulterior, documentul executoriu menționat s-a
aflat în procedură spre executare la executorii judecătorești Victoria Eremia, Roman
Talmaci și Viorel Stoianov, iar la moment se află în procedura executorului

judecătoresc Svetlana Guțu.

Totodată, au menționat că la 01 decembrie 2006 de către Consiliul municipal Chișinău a fost contestată hotărârea din 27 octombrie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și prin decizia din 31 ianuarie 2007 a Curții de Apel Chișinău a fost respins ca fiind neîntemeiat apelul declarat. Ulterior datei de 31 ianuarie 2007, debitorul Consiliul municipal Chișinău a fost sesizat de mai multe ori în vederea executării documentului executoriu atât de către executorii judecătorești în gestiunea cărora s-a aflat spre executare documentul executoriu, cât și nemijlocit de către creditor. În esență, răspunsurile vizau lipsa spațiilor locative libere, fapt generat de procesul de privatizare a fondului de locuințe în municipiul Chișinău, lipsa mijloacelor financiare pentru construcția spațiului locativ întru executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile.

Reclamanții au susținut că materialele obținute din procedura de executare indică la faptul că executorii judecătorești nu au întreprins măsuri de executare concrete și necesare pentru executarea documentului executoriu, toate se limitau la expedierea în adresa debitorului a unor demersuri sau somații cu întrebarea când va fi executată hotărârea judecătorească. La fel, executorii judecătorești în gestiunea cărora s-a aflat spre executare documentul executoriu nu au aplicat față de debitor sancțiuni pentru neexecutarea hotărârii judecătorești, nu a fost întocmit nici un act prin care să fie constatată prezența sau lipsa debitorului la concilierea părților, propunerile debitorului privind executarea efectivă a documentului executoriu și alte acțiuni legale, posibile și necesare în scopul executării hotărârii judecătorești. Doar ca urmare a înaintării cererii din 26 ianuarie 2017, executorul judecătorec Svetlana Guțu a înaintat instanței de judecată o cerere cu privire la schimbarea modului de executare a hotărârii judecătorești. Neexecutarea hotărârii din 27 octombrie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău se impută debitorului Consiliul municipal Chișinău și organelor de executare. Imposibilitatea de a obține executarea hotărârii date se tratează ca o ingerință în dreptul garantat de art. 6 CEDO

La 04 septembrie 2017, reclamanții au depus cerere de majorarea a cuantumului pretențiilor, solicitând constatarea încălcării drepturilor garantate de art. 6 CEDO și art. 1 al Protocolului adițional la CEDO, cauzate prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 2-2739/2006 din 27 octombrie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, în perioada 20 noiembrie 2006 și până la examinarea în fond a cererii, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în mod solidar, a sumei de 92000 de lei în contul reparării prejudiciului material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 2-2739/2006 din 27 octombrie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în mod solidar, a sumei de 100000 de lei în contul reparării prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii nr. 2-2739/2006 din 27 octombrie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Viorel Vasilașco a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Vasilașco și Fedosia Vasilașco și s-a constatat ca fiind încălcat dreptul lui Viorel Vasilașco și al Fedosiei Vasilașco la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 27 octombrie

2006 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, pentru perioada 20 noiembrie 2006 - 12 februarie 2018; s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Viorel Vasilașco și a Fedosiei Vasilașco suma de 92000 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin închirierea spațiului locativ, suma de 50000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 27 octombrie 2006 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, precum și suma de 4000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, iar în total suma de 146000 de lei; în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Viorel Vasilașco, Fedosia Vasilașco și avocatul Angela Colțov; s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a casat hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și, în speță, s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins ca fiind nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Viorel Vasilașco și Fedosia Vasilașco împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău: executorii judecătorești Manole Dumitru, Roman Talmaci, Svetlana Guțu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată.

La 17 mai 2019, Viorel Vasilașco a declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că nu este de acord cu soluția instanței, motivând că situația sa este identică cu o altă cauză, însă i s-a creat impresia unei justiții selective. Se află în situația în care o hotărâre de acordare a spațiului locativ din anul 2006 nu se execută. Instanța de apel eronat a afirmat despre demisia din anul 2013 din funcția de polițist, or, a prezentat mai multe ordine de transfer în diferite funcții.

Examinând temeiurile recursului declarat de Viorel Vasilașco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

Art. 434 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă statuează că recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele cauzei rezultă că decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 octombrie 2018 și a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 14 noiembrie 2018, inclusiv avocatului reclamantului Viorel Vasilașco-Victor Lupu, conform scrisorii de însoțire (f.d.228).

Completul notează că în instanța de apel interesele lui Viorel Vasilașco și Fedosiei Vasilașco au fost reprezentate de către avocatul Victor Lupu, în baza mandatului seria MA nr.1342311 din 01 octombrie 2018 (f.d.203), care a și

participat la examinarea cauzei civile în ordine de apel, aspect reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată și decizia instanței de apel (f.d.213-214, 219)

Pornind de la textul normei de drept procedural citate *supra*, din care se deduce expres că termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, Viorel Vasilașco a declarat recurs la 17 mai 2019.

Deși, din textul recursului se distinge că recurentul Viorel Vasilașco a luat cunoștință de decizia contestată la 19 martie 2019, primind copia deciziei instanței de apel la cererea sa, mențiune efectuată în acest sens și în cererea depusă la 27 februarie 2019 (f.d.230), Completul reiterează că decizia instanței de apel din 18 octombrie 2018 a fost expediată prin intermediul poștei electronice avocatului Victor Lupu, care i-a reprezentat lui Viorel Vasilașco interesele în cadrul instanței de apel (f.d.228).

Or, în conformitate cu art. 75 alin. (4) Cod de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Completul precizează că termenul de declarare a recursului în Secțiunea a 2-a este de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În această ordine de idei, Completul relevă că la caz este determinată expres data expedierii prin intermediul poștei electronice în adresa lui Victor Lupu, avocatul apelantului Viorel Vasilașco, a deciziei integrale a instanței de apel din 18 octombrie 2018-14 noiembrie 2018 (f.d.228), drept urmare a expedierii acesteia de către instanța de apel, însă depunerea cererii de recurs s-a realizat cu omiterea termenului legal.

Astfel, în situația relatată, având în vedere diligența părților de a urmări desfășurarea procesului, precum și obligația participanților la proces, în contextul prevederilor art. 56 alin. (3), art. 61 alin.(1) Cod de procedură civilă, de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, Completul conchide că recurentul a eludat obligația sa de a-și valorifica drepturile procedurale în termenul stabilit de legiuitor.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a relevat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauzele Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În conformitate cu art. 10 alin. (3) Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

În favoarea celor expuse, Completul notează că CtEDO în cauza Pîrnău și alții vs. Moldova din 31 ianuarie 2012, cererile nr. 37225/07, 7456/08 și 12244/08, a reținut că legislația moldovenească prevede un termen limită de adresare cu recurs până a deveni o decizie definitivă. Astfel, Curtea a constatat o violare atunci când

autoritățile au admis un recurs depus după expirarea termenului de prescripție (Melnic c. Moldovei, §§ 41- 43; Istrate c. Moldovei, nr. 53773/00, §§ 53 - 55, 13 iunie 2006). În consecință, Curtea a constatat o violare a art. 6 § 1 CEDO în ceea ce privește principiul securității raporturilor juridice.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Viorel Vasilașco, or, recursul a fost declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 433 lit. b), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Viorel Vasilașco împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh